

Rodinná víkendovka UPC MOSTY v Častej

Na začiatok mája sa zvyčajne veľmi teším. Je to môj obľúbený mesiac, pretože jar je už v plnom prúde a zvyčajne nás čakajú dva dni voľna navyše. Teda, odkedy som na rodičovskej dovolenke, tak dva dni, keď ocino nemusí ísť do práce. A zároveň som si už zvykla, že môžem rátať s víkendovkou Rodinného spoločenstva (RoS) pri UPC Mosty. Predĺžený víkend sa tento rok síce nekonal, nakoľko sme Deň víťazstva nad fašizmom oslavovali spolu s Dňom matiek v nedeľu, ale spoločne strávený čas so spoločenstvom, aj keď kratší, ako sme zvyknutí, sme si cez víkend 7. - 8. mája mohli užít v stredisku Detskej misie v Častej.

V sobotu ráno nechýbalo trocha stresu, či stihneme odísť z domu načas. Samozrejme, nestihli sme, ale s manželom sme dúfali, že podstatnú časť programu aj tak stihneme. Čakalo nás milé prekvapenie – neboli sme jediní, ktorí si odchod z domu nezorganizovali ideálne a tak sa program začal až po našom príchode. Jeho začiatok patrilo detičkám, ktorým Michal Fraňo, riaditeľ Detskej misie, porozprával príbeh o malom myšiakovi, ktorý neposlúchol svoju mamičku a zranil si labku v pasci pre myši. Deti sa mohli naučiť okrem toho, že neposlúchať je veľmi nebezpečné aj to, že môžu poprosiť Pána Ježiša o odpustenie a o to, aby prebýval v ich srdiečku. Potom, ako sa detičky odišli hrať do areálu, sme sa mohli začať zamýšľať nad tým, čo nám chce Pán Boh cez svoje slovo povedať v našich manželstvách. Mne zarezoval kľúčový verš zo Zachariáša 4,6 *Odpovedal mi: Toto je slovo Hospodinovo Zerubábelovi: Nie vojenskou mocou, ani silou, ale mojím Duchom - hovorí Hospodin mocnosť.* Je pre nás výzvou ako sa pri riešení problémov, prekážok, bojov, ale aj bežných vecí v našich rodinách nespoliehať na vlastné prostriedky a sily, nezúfať si, keď nevidíme racionálne riešenie, ale spoľahnúť sa na moc Božieho Ducha, ktorý koná v našich životoch. Platí to v našich partnerských vzťahoch, vo výchove, aj vo financiách.

Popoludni sme najprv my, mamy, umožnili mať nerušený čas zdieľania a modlitieb našim manželom a venovali sme sa našim deťom. Neskôr sme sa vymenili.

Aj keď sme sa po večeri vrátili domov, víkendovku sme uzavreli nedeľnými službami Božími s výzvou, aby sme v modlitbách hľadali, v čom sme vnútorne „rozdelení“. Počas služieb Božích sme sa modlili za mamičky v našom spoločenstve.

Som vďačná Bohu za tento spoločne strávený čas, za všetky rozhovory, modlitby a požehnanie. A verím, že výzva, aby sme sa nespoliehali na vlastné zdroje a sily, ale na Božiu moc sa s pomocou Ducha Svätého stane v našich rodinách každodennou realitou.

